

политическото съзнание на техниците. Успоредно с тази си дейност, през същия период, той е член на партийното ръководство на подрайона в индустриалния квартал.

А в тия години Втората световна война вече букуваше и обхваща в рамките на своя пожар все повече от европейските държави. Заплахата и България да бъде въввлечена във войната беше голяма. Кръвните интереси на българския народ изискваха мир, а не война. Българската комунистическа партия, като изхождаше от тия интереси водеше политика на сближаване със Съветския съюз, единствения последователен защитник на мира в света. В статия на в. "Работническа дело" от м. ноември '940 год., като се подчертава, че Балканите са на косъм от войната, се казва: "Ние сме за тясно сближение със СССР - единствената страна, която не води империалистическа политика и е крешителка на мира. Тя е единствената, която опази и ще опази мира и неутралитета и независимостта на България. Ето защо България е заинтересована да застане открито на страната на Съветския съюз и да следва неговата мирна политика. Ние искаме пакт за взаимна помощ с него и ще водим решителна борба против всичко, които пречат на това сближение".

При такава политическа линия на партията и подетата борба за сближение със Съветския съюз, Съветското правителство чрез свой специален полномощник А. Соболев направи на 25 ноември '940 год. в София официално предложение на българското правителство за сключване на пакт за приятелство и взаимна помощ между двете страни. Фашистките вестници "Утро" и "Зора" се задоволиха само да отбележат, *присъдигането и обвиняването* присъдигането и обвиняването на Соболев от България, без да оповестяват предложението, което той направи от името на Съветското правителство. Въпреки стремежа на българските фашисти да скрият истинските цели на мисията на Соболев, предложението не остана скрито за народа. С изключителна енергия партията се зае да разясни и разпространи този акт на Съветското правителство. Тя излезе със специално